

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Gfv.VIII.30.273/2018/6.

A tanács tagjai:. Farkas Attila a tanács elnöke
 . Csőke Andrea előadó bíró
 . Gáspár Mónika bíró

A felperes:

A felperes jogi képviselője: Jenei és Társa Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes jogi képviselője: Dr. Fekete Adrienn ügyvéd

A per tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és az ítélet száma:

Debreceni Törvényszék 11.G.40.130/2016/26.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős ítélet száma:

Debreceni Ítéltábla Gf.IV.30.297/2017/3.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.400 (huszonötezer négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A 2011-ben alapított felperes társaság egyedüli tagja a **S.** szigeteken alapított **BOM Ltd.**, melynek a cégjegyzék szerint az alperes a kézbesítési megbízottja.
- [2] A felperes alapításától kezdve az alperes volt a felperes társaság önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője.

- [3] Az adóhatóság 2015. június 15-én kézbesített elsőfokú adóhatósági határozatában 2.727.000 Ft adókötelezettséget és járulékait állapította meg a felperes terhére. Eredménytelenül kísérelte meg az adóhatóság 539.668 Ft behajtását, a végrehajtási eljárás 2015. június 22-án a cégnyilvántartásba bejegyzésre került.
- [4] 2015. június 18-20. között az alperes értékesítette a felperes valamennyi tárgyi eszközét - egy ingatlanát és több személygépkocsiját - 3.785.000 Ft-ért.
- [5] Az alperes 2015. június 18.-2016. január 16. között összesen 8.700.000 Ft-ot fizetett ki tagi kölcsön visszafizetése címén több részletben a tulajdonosának, illetve 2015. augusztus 30.-2016. március 2. között több alkalommal összesen 4.914.000 Ft-ot szintén a tulajdonosának fordítás és tolmácsolás címén.
- [6] Az adóhatóság határozatának jogerőre emelkedése után 6.320.051 Ft adótartozása állt fenn a felperesnek, melynek végrehajtása nem vezetett eredményre, ezért az adóhatóság kezdeményezte a felperes felszámolását. A Debreceni Törvényszék 2016. május 20-án a felszámolást megindította, felszámolóként az **Á.** Kft. került kirendelésre. Az állami adóhatóság 8.137.799 Ft összegű hitelezői igényét a felszámoló nyilvántartásba vette.
- [7] Az alperes a tevékenységet lezáró mérleget átadta a felszámoló részére.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [8] A felszámoló az adós képviselőjeként eljárva a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) bekezdésére hivatkozva kérte annak megállapítását, hogy az alperes az általa irányított felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látta el és 8.137.799 Ft-tal megghiúsította a hitelező követelésének a kielégítését.
- [9] Álláspontja szerint a felperes már 2015. május 1-jétől fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került, az alperes a többi hitelező érdekét figyelmen kívül hagyva csak a tagjának a hitelezői igényét elégítette ki.
- [10] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének a felperes által megjelölt időpontját. Állította, hogy a tevékenysége a felperes működőképességének a helyreállítására irányult, amely valamennyi hitelező érdekét szolgálta. Hangsúlyozta, hogy a felperes vagyonából történt kifizetések sorrendje csak a felszámolási eljárásban vizsgálható.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

- [11] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembe vételével látta el, ezáltal a hitelező követelésének kielégítését 8.137.799

Ft összegben megghiúsította. A bizonyítékokat értékelve megállapította, hogy a felperes 2015. június 30-án, az aznapi tagi kifizetés előtt már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

[12] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Elsőként rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta és helyesen állapította meg, hogy a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete már 2015. június 30. napja előtt, a tagi kölcsön első részletének visszafizetését megelőzően bekövetkezett, ezt az alperes a fellebbezésében nem is sérelmezte.

[13] Helytállónak találta az elsőfokú bíróság megállapítását, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben az alperes a hitelezői érdekek figyelmen kívül hagyásával járt el. Az adott ügyben az elsőfokú bíróság az alperes felelősségét nem az utóbb okszerűtlennek minősített gazdasági döntései miatt állapította meg. A felperes tagját, mint hitelezőt előnyben részesítő kifizetések ugyanis nem tartoznak a gazdasági működés/működtetés körébe. Az alperes semmilyen észszerű indokát nem adta annak, hogy a felperes vagyonának értékesítése után a szükséges eszközök nélkül milyen gazdasági tevékenységet tudott volna végezni a felperes. Arra sem adott magyarázatot, hogy az állított kávégép-szervizcégnek végzett fordítási tevékenység hogyan függött össze a felperes által végzett fürdőruhagyártási tevékenységgel, ezek a költségek milyen bevételekhez juttathatták volna a felperest. Mindezek pedig arra utalnak, hogy az alperes tudatosan hozta előnyösebb helyzetbe a külső hitelezőkkel szemben az egyedüli tagot.

[14] Kiemelte, hogy a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (8) bekezdés 14. pontjában és 41. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az alperest az adóhatósági jegyzőkönyv kézhezvételét követően céltartalékképzési kötelezettség terhelte (volna) a társasággal szemben fennálló függő követelésekre. Az alperes ezzel szemben a felperes likvid vagyonát a köztartozások rendezése helyett olyan tagi kölcsönök visszafizetésére fordította, amelyeknek a lejártát sem igazolta. Az adóhatósági tájékoztatás a fizetési könnyítésekről nem jelenti azt, hogy a Cstv. 57. § (1) bekezdésében írt sorrendben hátrább álló hitelezők követeléseit az előrébb állók kárára ki lehet egyenlíteni, a tisztségviselők feladata ugyanis elsősorban nem a tag hitelezői igényének szem előtt tartása.

[15] Az alperes csak akkor mentesülhetett volna a felelősség megállapítása alól, ha azt bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után valamennyi, a vezetői tisztséget betöltő személytől elvárható intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése vagy csökkentése érdekében. Ez nem csak azt jelenti, hogy a cég számára minél több bevételt szerezzen, hanem azt is, hogy ne tegyen olyat, amely elősegíti a hitelezői veszteségek kialakulását. A tagi kölcsön visszafizetése és a felperes tevékenységéhez bizonyítottan nem kapcsolódó fordítási

díjak kifizetése tekintetében azonban az alperes által felhozott körülmények ennek bizonyítására nem voltak alkalmasak.

- [16] Az alperes felróható magatartása nélkül a hitelezői igények kielégítésére fordítható vagyon mértéke elegendő lett volna a felperes keresetében megjelölt hitelezői igény kielégítésére.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését.
- [18] Állította a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 3. § (3) bekezdésének, 164. § (1) bekezdésének, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 1:3. § (1) bekezdésének, 1:4. § (1)-(3) bekezdésének és a Cstv. 33/A. § (1), (3)-(4) bekezdéseinek megsértését.
- [19] Kifejtette, a per során teljeskörűen bizonyította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után valamennyi tőle elvárható intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében, a hitelezői érdekek szem előtt tartásával próbált bevételt szerezni cégének. Ezt az támasztja alá, hogy a meghallgatott **G.L.Zs.** úgy nyilatkozott: az alperes folyamatosan kereste a munkát a felperes számára, „valamint napi szinten dolgozott”.
- [20] Véleménye szerint reálisan számított arra, hogy a tagi kölcsön visszafizetését követően is tud a gazdasági működése során bevételt realizálni.
- [21] A gépjárművek értékesítése nem akadályozta volna a munkát, az kölcsöngépjárművel is megoldható volt. Hangsúlyozta, a munka szezonális jellegű volt, ezért helyesen járt el, amikor a költségeket csökkenteni kívánta. Ezt a javára kellett volna értékelni.
- [22] A fordítási tevékenység vonatkozásában kifejezetten azt nyilatkozta személyes meghallgatása során, „hogy az általa közvetített fordításnak nyilvánvalóan volt jutaléka, haszna, a fordítást árréssel közvetítették. Alperes a fordítási tevékenységhez külső céget vett igénybe, mivel a felperesi társaságnál fordítást végző személy nem volt (...). Valójában ezen munka által bevételre tett szert a felperes, az a felperesi társaságnál nem kiadásként jelentkezett.” A tevékenység eredménye hosszabb távon realizálódott volna, így ez szintén állandó bevételként jelentkezett volna a felperesi társaságnál.
- [23] Álláspontja szerint a per során is megállapítást nyert, hogy folyamatosan igyekezett bevételt realizálni.” Ennek elsődleges célja a cég általa átmenetinek vélt anyagi nehézségeinek áthidalása és a hitelezők kielégítése volt.”

- [24] Rámutatott, hogy nem ismerhette fel az adóhatóság tájékoztatása alapján sem, hogy fizetése képtelenséggel fenyegető helyzetben van a felperes, ezért nem kellett mérlegelnie a hitelezők sorrendben elfoglalt helyét.
- [25] Állította, a tanúvallomásokkal bizonyította, hogy kilátásban volt több megrendelés is, s folyamatosan partnereket keresett a vállalkozáshoz. „Nem róható fel az alperesnek az, hogy az akkori szorult gazdasági helyzetben próbálkozásai nem vezettek eredményre.” Az adótartozás azért keletkezett, mert a legnagyobb bevételi forrást biztosító megrendelés késett. „A felperes által követelt adótartozások a cég működésével értelem szerűen együttjáró felmerült költségek, ezek nem az alperes hitelezői érdekeket sértő magatartása miatt nem kerültek kielégítésre.”
- [26] Azt is figyelembe kellett volna vennie a bíróságnak, hogy a felperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet, és valóttanul hivatkozott arra, hogy az alperes által hiányosan kerültek átadásra az iratok.
- [27] A bíróságok tehát a bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelték.
- [28] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [29] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján.
- [30] A Kúria az 1/2016. (II.15.) PK véleménye 3. pontjában az rPp. 272. § (2) bekezdése értelmezése kapcsán kifejtette: „A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [rPp. 272. § (2) bek.]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi.”
- [31] Az alperes több jogszabályhely megsértését is állította. Ezek közül az rPp. 3. § (3) bekezdésének, 164. § (1) bekezdésének, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 1:3. § (1) bekezdésének, 1:4. § (1)-(3) bekezdésének a megjelölésén felül a jogszabálysértést szöveges formában egyáltalán nem adta elő, nem indokolta meg, hogy miért tartja a jogerős ítéletet ezen okokból jogszabálysértőnek. A fentiekből következően a Kúria ezen állított jogszabálysértéseket nem vizsgálhatta.
- [32] A Cstv. 33/A. § (1), (3)-(4) bekezdéseinek megsértését is állította az alperes. A megjelölt jogszabályhelyhez írt jogsértés indokolásában valójában a bizonyítékok mérlegelését támadta, jóllehet az rPp. 206. § (1) bekezdésének megsértését a felülvizsgálati kérelemben nem állította. Álláspontja szerint az alperes teljeskörűen bizonyította, hogy a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után valamennyi tőle elvárható

intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében, a hitelezői érdekek szem előtt tartásával próbált bevételt szerezni.

[33] A Cstv. 33/A. § (1), (3)-(4) bekezdésének állított megsértése körében a Kúria csak azt vizsgálhatta, hogy a jogerős ítélet a jogszabálynak megfelelő-e, a bizonyítékok értékelésének vizsgálatára az erre vonatkozó megsértett konkrét eljárási szabály megjelölésének hiányában nem volt mód.

[34] A jogerős ítélet a bizonyítékok mérlegelését követően megállapította a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontját, feltárta az alperes magatartását és ennek következményét a felszámolási eljárásban bejelentkezett hitelezőre, értékelte az alperes által előadottakat a kimentés körében. A jogerős ítélet erre vonatkozó megállapításai - a fent kifejtettek szerint, a felülvizsgálati kérelem hiányossága miatt - érdemben nem vizsgálhatók felül.

[35] A megállapított tényállás alapján helytállóan jutott a jogerős ítélet arra a következtetésre, hogy a vezető tisztségviselő nem tudta kimenteni a felelősségét a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezését követő vagyoncsökkenés tekintetében. A Kúria megjegyzi, hogy az alperes maga idézte elő a felperes „átmeneti anyagi nehézségét” a vagyon teljes mértékű, tagnak történt kifizetésével.

[36] A fentiek alapján a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[37] Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a felperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5)-(6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel az elvégzett ügyvédi tevékenységre is.

[38] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg ítéletét.

Budapest, 2018. november 13.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k.
előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

